Europees Parlement
2019-2024

Commissie visserij

2022/2148(INI)

5.4.2023

ONTWERPVERSLAG

over de gevolgen van Chinese visserijactiviteiten op de visserijsector van de EU en de te volgen koers
(2022/2148(INI))

Commissie visserij

Rapporteur: Pierre Karleskind

PR_INI

INHOUD

Blz.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT 3

TOELICHTING 8

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de gevolgen van Chinese visserijactiviteiten op de visserijsector van de EU en de te volgen koers
(2022/2148(INI))

Het Europees Parlement,

– gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad[1],

– gezien Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereglementeerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999[2],

– gezien Verordening (EU) 2020/1998 van de Raad van 7 december 2020 betreffende beperkende maatregelen tegen ernstige schendingen van de mensenrechten[3],

– gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake een verbod op met dwangarbeid vervaardigde producten op de markt van de Unie (COM(2022)0453) en zijn ontwerpverslag daarover,

– gezien het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 (COM(2022)0071) en zijn ontwerpverslag daarover,

– gezien de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 getiteld “Een van “boer tot bord”-strategie” (COM(2020)0381) en zijn resolutie van 20 oktober 2021 daarover[4],

– gezien de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 getiteld “EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030” (COM(2020)0380) en zijn resolutie van 9 juni 2021 daarover[5],

– gezien het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982,

[1] PB C 354 van 28.12.2013, blz. 22.
[2] PB C 286 van 29.10.2008, blz. 1.
[3] PB L 410 I van 7.12.2020, blz. 1.
[4] PB C 184 van 5.5.2022, blz. 2.
[5] PB C 67 van 8.2.2022, blz. 25

– gezien het Internationaal Verdrag van 1 november 1974 voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS),

– gezien het Verdrag inzake de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) van 6 maart 1948,

– gezien Verdrag nr. 188 van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) van 14 juni 2007 over werken in de visserijsector,

– gezien het Protocol van Torremolinos van 2 april 1993 en de Overeenkomst van Kaapstad van 2012,

– gezien het advies van de adviesraad voor de vollezee-/verrezeevloot (LDAC) en de adviesraad voor markten (MAC) van 13 december 2022 (R-06-22/WG4-WG5),

– gezien de studie van december 2022 in opdracht van de commissie PECH getiteld “Role and influence of China in global fisheries and aquaculture” (Rol en invloed van China in de mondiale visserij en aquacultuur),

– gezien de overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen om illegale, ongemelde en ongereglementeerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, die op 22 november 2009 is goedgekeurd door de Conferentie van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (“FAO”),

– gezien het Verdrag van 4 maart 2023 inzake de instandhouding en het duurzaam gebruik van de mariene biologische diversiteit in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht,

– gezien het blauwe partnerschap voor de oceanen tussen de Europese Unie en de regering van de Volksrepubliek China van 16 juli 2018,

– gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad en de Raad van 12 maart 2019 over de betrekkingen tussen de EU en China – Een strategische visie (JOIN(2019)0005),

– gezien zijn resolutie van 5 juli 2022 over de Indo-Pacifische strategie op het gebied van handel en investeringen[6],

– gezien het dertiende Chinese vijfjarenplan voor de ontwikkeling van de zeevisserij van 2017,

– gezien artikel 54 van zijn Reglement,

– gezien het verslag van de Commissie visserij (A9-0000/2023),

A. overwegende dat in artikel 28 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat de Europese Unie haar externe betrekkingen op visserijgebied moet onderhouden om

[6] PB C 47 van 7.2.2023, blz. 15.

duurzame exploitatie, beheer en instandhouding van biologische rijkdommen van de zee en het mariene milieu te verzekeren;

B. overwegende dat in artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1005/2008 is bepaald dat de invoer van visserijproducten die zijn verkregen door illegale, ongemelde en ongereglementeerde visserij (IOO-visserij) verboden is;

C. overwegende dat er momenteel vier derde landen zijn met een rode kaart en acht derde landen met een gele kaart;

D. overwegende dat China over ‘s werelds grootste vloot voor visserij in volle zee beschikt en wereldwijd de grootste importeur van vismeel is[7];

E. overwegende dat de EU de ontwikkeling en het beheer van duurzame visserij ondersteunt, onder meer via maatregelen ter verbetering van de monitoring-, controle- en bewakingscapaciteit in de strijd tegen IOO-visserij;

F. overwegende dat de Volksrepubliek China de Overeenkomst inzake visserijsubsidies van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) van juni 2022 heeft ondertekend;

G. overwegende dat de Volksrepubliek China in juni 2022 de Overeenkomst ter voorkoming van ongereglementeerde visserij op volle zee in de centrale Noordelijke IJszee heeft geratificeerd;

H. overwegende dat de EU en de Volksrepubliek China in 2018 een bilaterale overeenkomst hebben ondertekend, het “blauwe partnerschap”, waarmee ernaar wordt gestreefd de samenwerking op het gebied van mondiale oceaangovernance te verbeteren, met een permanente werkgroep die één of twee keer per jaar bijeenkomt;

I. overwegende dat het “Office of foreign assets control” (Bureau voor controle van buitenlandse activa) van het Amerikaanse ministerie van Financiën in het kader van de Magnitski-wet sancties heeft opgelegd aan verschillende Chinese visserijbedrijven wegens vermoedens van dwangarbeid;

J. overwegende dat de wereldwijde mariene vangsten van China momenteel tussen de 14 en 16 miljoen ton bedragen, waaronder 3 tot 4 miljoen ton afkomstig van verre visserij, waarvan een groot deel wordt gevangen in de wateren voor West-Afrika en voor het westen van Zuid-Amerika (Ecuador en Peru)[8];

K. overwegende dat in 2017 39 % van de in de EU ingevoerde tonijnfilets waarvoor autonome tariefcontingenten van 0 % gelden, afkomstig was uit China[9];

[7] Pauly, D. et al., onderzoek in opdracht van de commissie PECH “Role and impact of China on world fisheries and aquaculture” (Rol en invloed van China in de mondiale visserij en aquacultuur), beleidsondersteunende afdeling Structuur- en Cohesiebeleid, Brussel, 2022, blz.14 en 28.
[8] Ibidem, blz.14.
[9] Advies van LDAC (R-10-20/WG1), juli 2020

L. overwegende dat China zijn regelgeving inzake het beheer van de verre visserij in 2020 heeft aangescherpt; overwegende dat het zich er in 2017 toe heeft verbonden zijn vloot voor visserij in volle zee tegen 2020 te beperken tot 3 000 vaartuigen;

Waarborging van maximale transparantie

1. betreurt het gebrek aan transparantie over het aantal vaartuigen in de Chinese vloot voor visserij in volle zee; merkt op dat de totale Chinese vloot bijna 27 000 vaartuigen vertegenwoordigt; betreurt dat de door China vastgestelde controleregelgeving alleen van toepassing is op zijn vloot voor visserij in volle zee, die slechts een marginaal deel van de volledige vloot uitmaakt;

2. moedigt de Commissie aan om de vereiste op te leggen dat alle vissersvaartuigen over een IMO-identificatienummer beschikken, en om het gebruik van gelegenheidsvlaggen te verbieden; dringt aan op publieke toegang tot informatie over de uiteindelijke eigendom van vissersvaartuigen voor alle vlaggen;

3. verzoekt de Commissie de Chinese autoriteiten aan te sporen tot meer transparantie over de visserijactiviteiten en visserijovereenkomsten van de Chinese vloot voor visserij in volle zee;

4. merkt op dat de Volksrepubliek China steeds meer visserijovereenkomsten sluit met derde landen; betreurt het gebrek aan transparantie met betrekking tot deze overeenkomsten, vergunningen en machtigingen;

5. verzoekt China de FAO-overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen te ratificeren en ten uitvoer te leggen; verzoekt de kuststaten de inbreuken van diepzeevissersvaartuigen alsook de aan hen opgelegde sancties openbaar te maken;

Verdediging van de Europese Unie tegen oneerlijke handelspraktijken

6. verzoekt de lidstaten de EU-wetgeving met betrekking tot het systeem voor traceerbaarheid en rapportage van vangsten strikt te handhaven; dringt erop aan dat geregistreerd wordt hoeveel producten door Chinese vaartuigen worden gevangen en vervolgens op de EU-markt worden gebracht;

7. spoort China en de landen waarmee het visserijovereenkomsten heeft ondertekend aan tot versterking van hun capaciteit om IOO-visserij-incidenten te controleren, op te sporen, te voorkomen en erop te reageren; stelt voor dat de Commissie deze inspanningen op technisch vlak begeleidt;

8. moedigt de producenten van visserijproducten in de EU aan hun primaire verwerkingspartners te diversifiëren;

9. benadrukt dat China zijn invoer in de EU aanzienlijk heeft verhoogd dankzij autonome tariefcontingenten; is van mening dat dit leidt tot marktverstoringen, zoals de massale invoer in januari die niet in verhouding staat tot de vraag; merkt op dat deze invoer geleidelijk is toegenomen van 25 000 ton in 2017 tot 50 000 ton in 2020;

10. merkt op dat China subsidies toekent aan zijn vloten die actief zijn in exclusieve economische zones en op volle zee; benadrukt dat de recente ondertekening van de WTO-overeenkomst inzake visserijsubsidies in juni 2022 de toegekende bedragen moet beperken;

Bescherming van visbestanden, mensenrechten en voedselsoevereiniteit

11. merkt op dat uitputting van de bestanden dreigt als gevolg van de intensiteit van de activiteiten van de Chinese vissersvloot; is van mening dat moet worden beoordeeld in welke staat de doelbestanden zijn om het exploitatieniveau te bepalen;

12. moedigt de opstelling van beheersplannen aan in landen waarmee de EU partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij (PODV) heeft; merkt op dat de PODV met Mauritanië, die een beheersplan voor pelagische soorten omvat, de visserijdruk heeft verminderd die wordt uitgeoefend door alle vaartuigen die op deze bestanden vissen;

13. verzoekt de Commissie een strategie te ontwikkelen om iets te doen aan het feit dat China steeds grotere hoeveelheden vismeel uit de rest van de wereld invoert; benadrukt dat deze invoer gevaarlijk kan zijn voor de voedselzekerheid in Afrika;

14. verzoekt de Commissie Verordening (EU) 2020/1998 toe te passen ten aanzien van Chinese ondernemingen die reeds door het Amerikaanse ministerie van Financiën zijn gesanctioneerd en deze maatregel zo nodig uit te breiden tot andere bedrijven die worden beschuldigd van schendingen van de mensenrechten;

Waarborging van de continuïteit van de dialoog tussen China en de EU

15. wijst met nadruk op het belang van de samenwerking met China op mondiaal niveau, binnen de FAO, regionale organisaties voor visserijbeheer en de WTO, om mondiaal beleid en regelgeving tegen IOO-visserij te ontwikkelen;

16. verzoekt de EU en China nauw samen te werken op het gebied van duurzaam gebruik van mariene biologische hulpbronnen, oceaangovernance – met name wat visserij betreft – en de bestrijding van IOO-visserij;

17. wijst erop dat de personele en financiële middelen die aan DG MARE zijn toegewezen met betrekking tot China niet in overeenstemming zijn met de werkelijke behoeften; dringt aan op een beter evenwicht om de continuïteit van de dialoog te waarborgen;

°

° °

18. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

TOELICHTING

De rapporteur wil de aandacht vestigen op vier strategische prioriteiten om de gevolgen van de Chinese visserijactiviteiten aan te pakken.

De eerste prioriteit betreft de transparantie. Een beter inzicht in de visserij-inspanningen van de Chinese vloten en de voorwaarden waaronder deze inspanningen worden verricht, is van essentieel belang om de wetgever in staat te stellen doeltreffend en adequaat te reageren. Geschat wordt dat er tussen 900 en 2 900 Chinese offshorevissersvaartuigen zijn. We beschikken momenteel over onvoldoende informatie over de vangsten van Chinese vaartuigen, de subsidies die zij ontvangen, en de inhoud van de overeenkomsten van China met derde landen. Dit gebrek aan gegevens vormt een belangrijke belemmering voor een goed beheer van de visbestanden en maakt het onmogelijk om te waarborgen dat de visserijsector goed gereguleerd is, duurzaam werkt en de mensenrechten eerbiedigt. Het verkrijgen van deze informatie en het aanmoedigen van China om naar meer transparantie toe te werken, is daarom voor de rapporteur een prioriteit.

De tweede prioriteit betreft de bescherming van onze Europese visserijsector tegen oneerlijke handelspraktijken. Een duurzaam beheer van de visbestanden kan alleen worden bereikt met strikte en ambitieuze regels, zoals die van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Anderzijds hebben deze eisen die aan onze vissers worden opgelegd alleen zin als zij ook van toepassing zijn op de producten die wij in de EU invoeren. In die zin vormt China dus een unieke bedreiging voor de levensvatbaarheid van de Europese visserijsector, gezien het toenemende belang van het land voor de Europese markt en het gebrek aan transparantie wat zijn visserij-inspanningen betreft. De rapporteur stelt daarom voor de traceerbaarheid van ingevoerde producten te verbeteren om ervoor te zorgen dat onze sociale en milieunormen worden nageleefd, en in het bijzonder dat deze producten niet afkomstig zijn van IOO-visserij. De rapporteur pleit ook voor eerlijkere concurrentie door het in juni 2022 in het kader van de WTO bereikte akkoord over schadelijke visserijsubsidies daadwerkelijk ten uitvoer te leggen.

De derde door de rapporteur voorgestelde prioriteit betreft de noodzaak om niet alleen de visbestanden op mondiaal niveau te beschermen, maar ook de mensenrechten en de voedselsoevereiniteit. Als de EU haar ambities op het gebied van milieubescherming en eerbiediging van de mensenrechten echt wil verwezenlijken, moeten deze ook op internationaal niveau tot uiting komen. In dat verband kaderen ook artikel 28 van het gemeenschappelijk visserijbeleid en de lopende werkzaamheden met betrekking tot het verbod op met dwangarbeid vervaardigde producten en de passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven, die door de rapporteur in het voorstel worden aangehaald. Door zijn intensieve visserijactiviteiten en zijn gebrek aan transparantie oefent China een aanzienlijke druk uit op de mondiale visbestanden. Dit gaat soms ten koste van de mensenrechten: de aantijgingen van dwangarbeid zijn talrijk. Ten slotte brengt deze druk op de bestanden risico’s met zich mee voor de voedselzekerheid, met name in West-Afrika, waar essentiële hulpbronnen om de lokale bevolking te kunnen voeden, worden vervangen om vismeel te produceren. Dit verslag is dus bijzonder relevant, aangezien China verantwoordelijk is voor 50 % van de wereldwijde invoer van vismeel. Naast de voor de hand liggende uitdaging om de visbestanden duurzamer te beheren, gaat het ook om voedselsoevereiniteit en de bescherming van de mensenrechten op wereldvlak. De rapporteur dringt er daarom op aan dat beperkende maatregelen worden genomen tegen bedrijven die de mensenrechten niet eerbiedigen, en dat waar nodig de staat

van de bestanden (met name de bestanden die China bevist voor de productie van vismeel) wordt beoordeeld.

Als vierde prioriteit dringt de rapporteur aan op de voortzetting van de dialoog tussen de EU en China met het oog op duurzamere visserij. Visserij is een van de onderwerpen waarover multilaterale organen nog overeenstemming bereiken. De meest recente voorbeelden daarvan zijn het VN-Verdrag inzake de volle zee van maart 2023 en de WTO-overeenkomst inzake visserijsubsidies van juni 2022. China heeft de afgelopen jaren vooruitgang geboekt bij de bestrijding van IOO-visserij. De rapporteur dringt daarom aan op voortzetting van de dialoog, zowel bilateraal met China als multilateraal (FAO, ROVB en WTO) om tot duurzamere en beter gereguleerde visserij te komen.

Kortom, de EU kan en moet actie ondernemen om de visserijsector wereldwijd duurzamer te maken. Dit begint met de voortdurende verbetering van onze eigen praktijken, in overleg met belanghebbenden, om de te volgen koers voor de toekomst te laten zien. De inspanningen van onze vissers zullen echter verloren gaan als de regelgeving alleen voor hen geldt en geen rekening houdt met de visserijactiviteiten van de vloten van derde landen. China heeft, als belangrijke mondiale speler op het gebied van de visserij, een centrale rol te vervullen, en moet daarom koers zetten naar een transparantere, duurzamere en meer gereglementeerde visserij.